

Дата прийняття:	06/06/2019
Дата набуття статусу остаточного:	06/06/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF MIDEO v. ITALY (Application no. 19169/02)
Зміст:	Заявник у цій справі на праві приватної власності володів земельною ділянкою в муніципалітеті Кастельпагано (провінція Беневенто). 6 вересня 1989 року гірське співтовариство (comunità montana) Беневенто схвалило проект будівництва дороги. 28 жовтня 1989 року будівельна компанія зайняла земельну ділянку для подальшого будівництва за згодою заявника. 10 травня 1990 року гірське співтовариство своїм наказом зобов'язало невідкладно експропріювати земельну ділянку заявника площею 4 050 кв. м, яку у червні 1990 року вже офіційно зайняло. 27 березня 1992 року заявник звернувся до цивільного суду Беневенто із позовом про незаконність прийнятого наказу. Він стверджував, що захоплення земельної ділянки розпочалася до дати видачі наказу, будівельні роботи були завершені без формальної експропріації землі та виплати компенсації. Цивільний суд Беневенто у процесі розгляду справи з власної ініціативи звернувся до експертної установи із вимогою про надання експертного висновку, відповідно до якого встановлено, що заявник був власником земельної ділянки сільськогосподарського призначення, з яких 8240 кв. м було експропрійовано, а вартість землі на момент завершення оцінки складала 10 000 італійських лір за квадратний метр. 27 червня 1995 року заявникові було вручено наказ про експропріацію разом із пропозицією про компенсацію у розмірі 11 444 000 італійських лір. У подальшому заявником було оскаржено законність прийняття наказу в апеляційному порядку. Суд апеляційної інстанції у рішенні від 5 липня 1996 року було зупинено провадження до ухвалення рішення судом першої інстанції. У рішенні суду першої інстанції від 12 вересня 2002 року встановлено, що заявника незаконно було позбавлено права власності на майно; ураховуючи принцип непрямой експропріації (occupazione acquisitiva),

	позбавлення призвело до неможливості відновлення стану земельної ділянки, який існував до порушення прав заявника. Суд зобов'язав гірське співтовариство виплатити заявникові суму у розмірі 42 744,56 євро, що відповідає ринковій вартості експропрійованої землі разом із нарахованими відсотками. 26 лютого 2003 року гірське співтовариство подало апеляційну скаргу на рішення суду до апеляційного суду Неаполя. 8 листопада 2006 року було прийнято рішення про неприйнятність такої скарги. 17 квітня 2002 року за змістом положень Закону № 89 від 24 березня 2001 року ("Закон Пінто") заявник подав апеляційну скаргу до Апеляційного суду м. Рима щодо виплати компенсації у розмірі 18 550 євро відшкодування моральної та матеріальної шкоди у зв'язку з надмірною тривалістю провадження у суді першої інстанції. Рішенням суду від 24 січня 2003 року заявникові присуджено 600 євро як відшкодування моральної шкоди.
Констатоване порушення (стаття):	порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції та пункту 1 статті 6 Конвенції.